

GARA AUGĻI: KRISTĪGA RAKSTURA BŪTĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 6:33; Jāņa 15:8; Rom. 3:20-26; 14:17; 1.Tim. 6:11; 1.Jāņa 2:15.

ATMIŅAS PANTS:

„Viņiem Dievs gribējis darīt zināmu, cik varen liela ir šī noslēpuma godība pagānu starpā, proti, Kristus jūsos, apskaidrošanas cerība” (Kol. 1:27).

Kad Mozus Dievam lūdza parādīt Savu varenību, tas Kungs viņam atklāja savu žēlsirdīgo, pacietīgo un uzticīgo raksturu (2.Moz.34:6). Tādēļ „mēs visi, atsegtām sejām, Dieva godību redzēdami kā spoguļi, topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu. To dara Tā Kunga Gars” (2.Kor.3:18).

„Ticot Kristum, Viņa atpestītā cilvēce var iegūt ticību, kas darbojas mīlestībā un dvēseli šķīsta no visiem apraiņījumiem. Tad parādās Kristum līdzīgas īpašības: jo, raugoties uz Kristu, cilvēki tiek pārvērsti, kļūstot līdzīgi Viņa varenībai un raksturam. Tiek radīti labi augļi. Raksturs tiek veidots, vadoties pēc dievišķās līdzības, un atspoguļo godīgumu, taisnumu un patiesu labvēlību.” (Elena Vaita, „Mana dzīve šodien”, 54.lpp.).

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 27.martā.)

DZENIETIES PĒC DIEVA VALSTĪBAS

Mūsu lūgšanas bieži ietver to, ko vēlamies iegūt, nevis to, kādiem mums vajadzētu kļūt. Pārdomājiet savas lūgšanas vai arī tās, kuras esat dzirdējuši no citiem. Lai cik pamatoti būtu lūgumi vai bažas, kādā kategorijā būtu vēlams lūgšanas iedalīt: Ko es varu iegūt? vai Kāds es varu kļūt? Kā šo tendenci mēs izprotam šādu Jēzus vārdu gaismā? „Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas” (Mat.6:33). Ko Jēzus domājis, sakot, lai „pagriekš” meklējam Dieva valstību? Kādēļ mums vispirms jācenšas iegūt Dieva valstību? Skat. Mat.16:26. _____

Kā Dieva valstību palīdz izprast Rom. 14:17? _____

Ievērojiet, ka taisnīgums, miers un prieks ir Gara augļi. Tādēļ mums vispirms būtu jāmeklē un jācenšas iegūt Gara augļus. Galu galā, mums var piederēt viss, ko šī pasaule piedāvā, bet kāda gan tam būtu nozīme bez taisnīguma, miera un prieka?

Nemot vērā Kristus uzdevumu pirms fiziskajām vai materiālajām vajadzībām dzīties pēc Gara augļiem, ko jūs sacītu, ja kāds jums jautātu: „Bet vai tas nozīmē, ka Jēzu neinteresē mana fiziskā vai finansiālā labklājība”? _____

Kāda norūpējusies māte sacīja: „Mācītāj, lūdzu, aizlūdziet par manu dēlu, viņš vairs netic, un viņš ir zaudējis darbu. Lūdziet, lai viņš atkal atrastu darbu.” Vai šīs mātes primārās rūpes bija Dieva valstības un Viņa taisnīguma meklēšana sava dēla labad? Paturot prātā, ka kristīgās dzīves prioritāte nav iegūt, bet kļūt, ko mātei vajadzēja lūgt sava dēla labā? _____

Kādas ir jūsu galvenās rūpes, kas atklājas ne tikai jūsu lūgšanās, bet dzīvē vispār: iegūt kāroto vai kļūt tādiem, kādus Dievs jūs vēlas redzēt? Ko atbilde liecina par jūsu prioritātēm? _____

CITI GARA AUGĻI

Gal. 5:22,23 un Ef. 5:9 nav vienīgās rakstvietas, kurās uzskaitīti būtiskākie kristīga rakstura augļi. Liela daļa šo augļu tiek atkārtoti 1.Tim. 6:11, 2.Tim. 3:10 un 2.Pētera 1:5-7, turklāt pievienojot tādas īpašības kā dievbijība, tikumība un zināšanas. Interesanti, ka 1.Kor. 13:4-8 uzskaitītas mīlestību raksturojošas īpašības – ar noliedzozo prievārdu „ne” vai „nav”: „tā neskauž, (..) nelielās, tā nav uzpūtīga. (..) neizturas piedauzīgi, tā nemeklē savu labumu, tā neskaistas, tā nepieņem ļaunu. Tā nepriecājas par netaisnību.”

Jāsaprot, ka, runājot par Gara augļiem, nepastāv kāds oficiāls īpašību saraksts. Kristīgajam raksturam piemīt daudz dažādu aspektu un nianšu. Rakstot visus šos uzskaitījumus, apustuļi minējuši īpašības, kas bijušas īpaši aktuālas tā laika lasītājiem. Nav šaubu, ka Pāvils, izmantojot savas zināšanas kā mācītājs, Vēstulē galatiešiem ietvēra attiecīgo īpašību sarakstu, jo pārzināja draudzes konkrētās vajadzības.

1.Tim. 6:11 minēta „dievbijība”. Oriģinālvalodā vārds „dievbijība” nozīmēja godbijību, cieņu un pietāti pret Dievu. Rom. 5:4,5 minēta „cerība”. Kāda loma kristīgajā raksturā ir cerībai? _____

2.Pētera 1:5-7 ietver īpašību sarakstu, ieskaitot arī „tikumu”, kas nav pieminēts Gal. 5:22,23. Tikums saistās ar morālu labestību, atturību un šķīstumu. Kādēļ šī īpašība nav nošķirama no kristīgās dzīves? Kā tā saistīta ar septīto bausli? _____

2.Pētera 1:5,6 sarakstā atrodam arī „atziņu”. Lai gan šeit lietotais vārds „gnosis” nozīmē vispārējas zināšanas un izpratni, kāda loma atziņai būtu kā Gara pildītas dzīves auglim? Piemēram, kā zināšanas būtu saistītas ar uztveres spēju jeb apķērības dāvanu?

Pēteris 2.Pētera 1:5-7 minēto sarakstu nenodēvēja par Gara augļiem, bet būtībā tie tādi ir, jo parāda, kādiem mums kā Jēzus sekotājiem vajadzētu būt.

Cik veiksmīgi šīs rakstura īpašības izpaužas jūsu dzīvē? Ja nepatīkamā realitāte jums iedveš bezcerību, kāda ir jūsu vienīgā cerība? Uz kuriem jūs varat bēgt, un ko tur atradīsiet? _____

NEATLAIDĪGA TICĪBA

Vakardienas lasījumā minētie diskusiju jautājumi paceļ problēmu, cik veiksmīgi mums izdodas attīstīt augļus, kurus mums ir priekšrocība nest Dievam par godu un slavu. Nav šaubu, ka, aplūkojot šīs rakstura īpašības un sevi ar tām salīdzinot, cilvēks var viegli zaudēt cerību. Galu galā, vai mums nevajadzētu nest vairāk augļu nekā šobrīd?

Tas ir godīgs jautājums, kuru nepieciešams nopietni apsvērt. „Pārbaudait paši sevi, vai stāvat ticībā, izmeklējiet paši sevi. Jeb vai neesat pārliecināti, ka Jēzus Kristus ir jūsos? Citādi jūs esat nederīgi” (2.Kor.13:5). Mums sevi jāizrevidē, cieši jāaplūko, kā dzīvojam un kādu liecību pasaulei sniedzam.

Tajā pašā laikā mēs tiekam apdraudēti. Mūsu kā kristiešu paraugs ir Jēzus, kurš bija vienīgais bezgrēcīgais cilvēks, kāds jebkad dzīvojis. Salīdzinot sevi ar Viņu, ļoti viegli kļūt mazdūšīgiem. Ir tik viegli uzlūkot Viņa bezgrēcīgumu un pilnību, to pretstatot savam grēcīgumam un vājumam. Mums jāseko pilnīgam, nevainojamam standartam, jāklausa nevainojamam likumam un jālīdzinās nevainojamam Glābējam. Kā jau mēs visi zinām, bieži vien mums tas neizdodas. Pēc neskaitāmiem kritieniem, neredzot gaidīto izaugsmi, ir viegli kļūt bezcerīgiem, pat padoties, domājot: „Kādēļ vispār censties? Es to vienkārši nespēju.”

Tāpēc tik svarīgi pilnībā saprast, ko nozīmē glābšana ticībā. Mums jāsaprot, kā glābšana rodas un kur tā atrodama. Jāsaprot, ko Jēzus pie krusta mūsu labā ir paveicis.

Izlasiet Rom. 3:20-26. Kas šeit rakstīts par glābšanu? Kādēļ ir tik svarīgi turēties pie šīs patiesības, īpaši brīžos, kad jūtamies nomākti par savu augļu stāvokli? ____

Lai cik patiesi mēs censtos dzīvot kristīgu dzīvi, cīnīties pret grēku un sevi, katru dienu, katru brīdi mums jāatceras skaidrā realitāte, ka Dievs mūs pieņem, pateicoties Jēzum un Viņa taisnīgumam, kuru Viņš mūsu dēļ sagatavojis un caur ticību mums piešķīris. Tad mēs nepadosimies nekad. Jo kādēļ gan padoties? Mūsu pestīšana ir droša – tā atrodama ne sevī, bet Jēzū.

PASAULES IZAICINĀJUMS

„Nemīliet pasauli, nedz to, kas ir pasaulē. Ja kāds mīl pasauli, tad viņā nav Tēva mīlestības” (1.Jāņa 2:15). Kas šajā rakstvietā pateikts? Vai tas nozīmē, ka Dievs nemīl tos, kas mīl pasauli, vai arī – tie, kas mīl pasauli, nemīl Dievu? Paskaidrojiet savu atbildi. _____

„Brīžiem dvēsele gan izjūt ilgas pēc svētuma un Debesīm, taču nav laika novērsties no pasaules trokšņiem un ieklausīties majestātiskajos un varenajos Dieva Gara vārdos. Mūžības lietas kļūst otršķirīgas, bet laicīgās nonāk pirmajā vietā. Dieva Vārda sēkla nespēj nest augļus, jo dvēseles dzīvi aizņem rūpes par pasaulīguma ērkšķiem” (Elena Vaita, „Kristus līdzības”, 26.lpp.).

Lai gan mums jāuzmanās no legālisma, burta kalpības briesmām, atcerēsimies, ka senie israēlieši bieži atkrita un pazaudēja pareizo ceļu, cenšoties kļūt modernāki un vairāk līdzināties apkārtesošajām tautām. 1.Jāņa 2:15 brīdina, ka mīlestība uz pasauli patiesu mīlestību uz Dievu dara neiespējamu. Mums kā draudzei jābūt uzmanīgiem, lai centienos aizsniegt pasauli mēs ar to neaizraujamies un tajā nepazūdam – pat ja tas viss būtu darīts Kunga vārdā.

Kā cilvēks var zināt, ka viņa mīlestības uz Dievu vietā iestājusies mīlestība uz pasauli? Kādas ir raksturīgākās pazīmes? _____

Briesmas, kas saistītas ar pasaules mīlēšanu vairāk par Dievu, Jēk. 4:4 iegūst jaunu nozīmi: „Laulības pārkāpēju cilts, vai jūs nezināt, ka šis pasaules draudzība ir Dieva ienaidība? Kas nu gribētu būt pasaules draugs, tas nostājas par Dieva ienaidnieku.” Kādēļ Jēkabs, runājot par draudzes locekļiem, kas aizrāvušies ar pasauli, tos salīdzina ar laulības pārkāpējiem? Ievērojiet, ka 1.Jāņa 2:15 arī neatstāj vietu kompromisiem. Vai nu Dievs, vai pasaule.

Ar kādiem pasaules aspektiem jums ir lielākās cīņas? Kas jums šķiet vilinošs? Kā iespējams iemācīties ticības cīņu un neaizrauties ar ko tādu, kas nespēj sniegt apmierinājumu un galu galā jūs iznīcinās? _____

KĀ IZAUDZĒT GARA AUGĻUS Jāņa 15:8

Lai gan mēs nespējam piespiest sēklu augt, pavisam noteikti ir vairākas lietas, ko varam darīt, lai augšanu veicinātu un sāktu nobriest augļi. Tas pats attiecas arī uz Gara piepildītu dzīvi. Svētā Gara darbs ticīgā sirdī ir daļa no lielās dzīves mistērijas, tomēr Svētajos Rakstos sniegti konkrēti norādījumi, kā veicināt šo izaugsmi, lai mēs varētu piepildīt Jēzus ilgas un nestu daudz augļu Tēvam par godu (Jāņa 15:8).

Turpinājumā uzskaitīti vairāki veidi, kā veicināt Gara augļu augšanu un attīstību:

Pētot un studējot Dieva Vārdu.

Kas 2.Tim. 3:16 sacīts par Svētajiem Rakstiem? Kas notiks mūsu dzīvē? (skat. 17.pantu; arī Ps.119:105,106). _____

Lūdzot. „Lūgšanas ir dvēseles elpa, garīgā spēka noslēpums. To nevar aizvietot ar citu žēlastības veidu; tikai tas palīdz saglabāt dvēseles labklājību. Lūgšana dvēseli nostāda tūlītējā saskarsmē ar Dzīvības Avotu un stiprina reliģiskās pieredzes spēku un ietekmi. Atstājot lūgšanas novārtā vai lūdzot neregulāri, ik pa laikam, kad ir ērti, cilvēks zaudē saikni ar Dievu. Garīgās spējas zaudē dzīvīgu, reliģiskajai pieredzei pietrūkst veselības un spēka” (Elena Vaita, „Evaņģēlija darbinieki”, 254.,255.lpp.).

Domājot pareizas domas. „Beidzot vēl, brāļi, kas vien ir patiess, kas svēts, kas taisns, kas šķīsts, kas patīkams, kam laba slava, ja ir kāds tikums un ja ir kas cildināms, par to domājiet!” (Fil.4:8).

Kā varam iemācīties domāt pacilājošas domas? _____

Liecinot. Cilvēks, no kura Jēzus padzina ļaunos garus, vēlējas Viņam sekot. Jēzus to neatļāva, tā vietā viņu lūdzot atgriezties mājās un liecināt visiem, ko tas Kungs viņa labā bija paveicis (Marka 5:18-20).

Kā dalīšanās savā ticībā veicina Gara augļu izaugsmi un attīstību? _____

Gara augļi neattīstīsies un neaugs paši no sevis. Jūsu likteni noteiks jūsu ikdienas izvēle. Kādas izmaiņas nepieciešams veikt jūsu dzīvesveidā, attiecībās, visā, ko jūs darāt, lai tādējādi uzlabotu jūsu garīgo izaugsmi? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Dievs mūs aicina pildīt prātu ar lielām un šķīstām domām. Viņš vēlas, lai mēs pārdomātu Viņa mīlestību un žēlastību, pētitu Viņa brīnišķīgo darbu lielajā pestīšanas plānā. Tad arvien skaidrāka kļūs mūsu patiesības uztvere, ilgas pēc sirds šķīstuma un domu skaidruma būs augstākas un svētākas. Dvēseli, kas uzturas svēto domu šķīstajā atmosfērā, pārvērtīs savienība ar Dievu un Rakstu pētišana.

‘Nesdami augļus.’ Tie, kas vārdu dzirdējuši un to ievēro, paklausībā nesis augļus. Dieva Vārds, kas tiek uzņemts dvēselē, kļūst redzams labos darbos. Rezultāti parādās Kristum līdzīgā raksturā un dzīvē. Kristus par sevi ir teicis: ‘Man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta, Mans Dievs, un Tavi likumi ir ierakstīti dziļi Manā sirdī’ (Ps.40:9). ‘Es nemeklēju savu gribu, bet Tēva gribu, kurš Mani sūtījis’ (Jāna 5:30). Bet Raksti saka: ‘Kas teicas paliekam Viņā, tam pienākas arī pašam tā dzīvot, kā Viņš ir dzīvojis’ (1.Jāņa 2:6)” (Elena Vaita, „Kristus līdzības”, 33.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Mēs kā draudze, kurai uzdots pasaulei izplatīt trīs eņģeļu vēsti, bieži cīnāmies, lai rastu veidus, kā sevi un šo vēsti padarīt aktuālu apkārtējai sabiedrībai. Kādas briesmas, to darot, pastāv? Vēsture pierāda, ka gadsimtu gaitā draudze bieži pielāgojusies pasaulīgiem ceļiem, nevis pasaule draudzes sludinātajam ceļam. Kā ir ar mums, adventistiem? Vai sevi mīnām, domājot, ka ar mums tas notiek? Vai iespējams, ka tas notiek arī ar mums? Vai ir kādi pierādījumi, kā tas jau notiek? Ja tā, ko varam darīt, lai to mainītu?

2. Kādi ir divdesmit pirmā gadsimta lielākie izaicinājumi Gara augļu attīstībai un izaugsmei tieši jūsu sabiedrībā? Pret kādiem konkrētiem kultūras aspektiem jums būtu jācīnās?

3. Kādēļ, runājot par Gara augļiem un rakstura attīstību, tik būtisks ir Krusts? Ko neaizvietojamu rakstura attīstībai Krusts piedāvā? Galu galā, ja nebūtu Golgātas, kāds būtu augļu attīstības un izaugsmes mērķis?

4. Kādēļ mūsu rakstura attīstība un labie darbi nes slavu Dievam? Kā to izskaidrot?